Szombat, november 12. 1892. Egyes szám ára 5 kr. XV. évfolyam. 271. szám.

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr. Félévre . 7 frt — kr. | Egy hóra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: Iskola-utcza, Pfann-féle ház, 21. sz. Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Wekerle miniszterelnök.

Szeged, nov. 11.

A válság első eredményét szivesen üdvözli a nemzet. — Hogy Szapáry Gyula gróf után Wekerle Sándor a miniszterelnök, az nagy haladás, ezt még mi is örömmel jegyezhetjük föl, mint annak az elvnek diadalát, hogy Magyarországon immár csak az üres kamarási czimhez kellenek ősök, nem pedig a miniszterelnökséghez, melyben államférfiakra van szükség.

És impozánsabb ez a személycsere tegnapról mára, ha azt nézzük, milyen szerepe volt Szapáry grófnak és Wekerlének idáig. Ha visszaidézzük azt a helyzetet, mikor Szapáry pénzügyminiszter volt, Wekerle pedig pénzügyminiszteri titkár és később osztálytanácsos; mikor Szapáry gróf a született államférfiu pazarolta a nemzet kincseit, aláásta a hitelünket és a tönk szélére juttatta az országot, Wekerle pedig valószinüleg épen a kegyelmes ura példáján tanulta meg, hogyan nem kell gazdálkodni a közvagyonnal és közjövedelmekkel.

Hanem azért nem buktatta meg Szapáryt az a tehetetlenség és könnyelmüség, melylyel pénzügyeinket intézte. Volt pártja és pártfogója. A pártja ugyanaz volt, amely Tisza Kálmáné, a pártfogója pedig volt maga Tisza Kálmán, akinek mágnások kellettek a kabinetjébe és aki nem ejtette el Szapáry grófot akkor sem, mikor a végső zavarok elé vitte az országot és mikor már csak heroikus kurával lehetett rajta segiteni.

Már akkor előtérbe lépett a jövő pénzügyminiszter és a mai miniszterelnök, de csak másodrendü szerep jutott neki, mert az akkori kormánynak, melyet csak a nagy tömegü szabadelvü párt fegyelmezettsége tartott fönn, meg kellett őrizni legalább a szinét annak, mintha Tisza volna az, aki rendbehozza az államháztartást.

Egy sok évre terjedő könnyelmü gazdálkodásnak büneit vette át Wekerle, mikor végre névleg is ő lett az állam pénzügyeinek az intézője és senki sem tagadhatja meg tőle azt az elösmerést, hogy váratlanul gyors sikerekkel érvényesitette a tudását és azt a becsületes törekvést, hogy viszszaállitsa háztartásunkban az egyensulyt, melyet egy egész korszak lelkiismeretlensége alapjában fölforgatott.

Végtelen nagy áldozatokat hozott és hoz ezért a nemzet folyvást, hallatlan magasra nőttek a közterhek, melyeket a polgárság visel a jelenlegi négyszáz milliót haladó állami kiadások fedezésére, de legalább el van érve az a czél, hogy nem kell esztendőről-esztendőre ujabb harmincz-negyven millió adósságot szaporitani addig, amig tetszeni fog a közös hadseregnek, hogy megelégszik annyi költségemeléssel, amennyit elbir az állami jövedelmek természetes fokozódása.

Ezen tul természetesen Wekerle sem volna többé ura a helyzetnek. És ez mutatja éppen, hogy erős kézzel intézi bár a pénzügyeket, ő is részese annak a végzetes rendszernek, mely ellen ép a hozzá hasonló államférfiaknak kellene küzdeni teljes erővel.

De hiszen ez még mindig „másodrendü“ dolog a mai kormányzati elvek szerint. Az a nagy szabadelvü párt, mely most az erkölcsi deficzit ellen védekezett rég alvó erejével, még mindig nem akarja belátni, hogy a független Magyarország az egyetlen czél, mely mellett önmaguktól elenyésznének még a kisérletei is azoknak a megrendszabályozásoknak, melyeket ellenünk Bécsben szőnek.

Diadallal fogja üdvözölni holnap a szabadelvü párt Wekerle miniszterelnökségét és azt, hogy őt bizta meg a korona a kabinetalakitással, akiről mindenki tudja, hogy igazán szabadelvü és hogy vele ki van zárva a a meghátrálásnak esélye azoktól a liberális alkotásoktól, melyekben Szapáry gróf megbotlott.

Kétségtelenül az az értelme a Wekerle megbizatásának, hogy a korona elfogadta a kötelező polgári házasságot is. És az a tanulsága ennek, amit ime, alaposan hirdetett az ellenzéki sajtó, hogy Szapáryt korántsem a szabadelvüsége buktatta meg, hanem hogy,

---

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

A czigány asszony.

(Egy férj elbeszélése.)

Higyjék el, hogy most már ötven esztendeje élem s élvezem a házasélet örömeit, boldogságát, de még alig volt pár perczem, melyben ne teljesen éreztem volna a háborítlan megelégedést. Nőm angyal, most hetven éves korában ép oly angyal, mint mikor tizennyolcz éves volt. Én, annyi bizonyos, hogy talán még jobban szeretem, mint akkor. Nem csoda, akkor bizonytalan jövő állt előttem, most ötven éves édes mult van mögöttünk.

Csak valahogy azt ne higyjék, hogy feleségem mindig a legnagyobb szeretettel viseltetett iránt: mert mi türés-tagadás, bizony volt idő, midőn Csermelyi Aladárt sokkal jobban szerette nálamnál. Hogy történhetett mégis, ami történt? Miért nem lett Natália az Aladár felesége? Talán szegény volt a leány? vagy szegény volt a fiatal ember? A szülők ellenezték? Hiába is találgatják, soha sem találják ki, mig én meg nem mondom, hogy a czigány asszony oka mindennek. Most ugy-e aztán még kevesebbet tudnak, mint azelőtt?

Elmondom röviden boldogságom történetét.

Natálka szülei gazdag emberek voltak és maga Natálka szép, amint az angyalokat szokták festeni; telt arczczal, átlátszó, kék szemmel, piros ajkakkal és göndör fürtökkel.

Természetesen, midőn először megpillantottam, rögtön olyan szerelmes lettem, hogy akár azonnal megkértem volna feleségül. De körültekintvén, csakhamar beláttam, hogy Czézárnak épenséggel nem gondolhatom magamat; nemcsak azért, mert hóditó nem voltam, hanem azért is, mert egy Czézár nagyon is világosan feltünt előttem, Csermelyi Aladár személyében.

Aladárra most ötven esztendő mulva is kénytelen vagyok kijelenteni, hogy valóban igen szép ember volt, valóságos Adonis. Midőn engem Natálkáéknál bemutattak, Aladárt csevegésében háborgattam meg, azért nem is igen igyekezett rendkivüli bosszankodását elpalástolni.

Már ekkor meggyőződhettem volna, de későbbi látogatásaim alkalmával még jobban meggyőződtem, hogy Natálka körében semmire sem számolhatok. A diadal nem az én számomra virul. Ha a tükörbe néztem s láttam savószin szemeimet, nem épen kis számat, orromat, egyebem sem maradt, mibe reményemet vethetném, csengő hangomnál és jó kedélyemnél. Ámde Aladár deli is volt, gazdag is volt, kedves is volt. Hol az arány?

Alig volt egy szalmaszál, melybe kapaszkodhattam. Legalább egy szalmaszálnyi támaszom lett volna, ha annyi van, talán meg is nyugodtam volna már. De hogy volt. Napról-napra jobban elsavanyodott Natália kisasszony édes ábrázatja, valahányszor látogatóba érkeztem. Naponként reméltem, hogy már csak szivesebben fogad. Nem juthattam tovább e reménynél. Ha a czigány asszony nem jött volna segitségemre, talán még most is ott lennék. Ámde a czigány asszony gyökeresen segitett.

Előre kell bocsátanom, hogy Natálka kisasszony kissé babonás volt, ki többet adott egy czigányasszony jóslatára, mintha tiz püspök beszélt volna kenetteljes beszédeket.

Aladár olyan paripán ült, hogy nagy elbizakodottságában már azt sem átallotta, hogy velem jó czimboraságba keveredjék. Sokat is voltunk együtt. Irigykedve néztem s egész önzetlenül meg is vallottam egyszer, hogyha nekem választanom kellene, magam is csak inkább választanám ezt az igen szép fiatal embert.

Nem kellett sokáig várnom, hogy Aladár szájából is meghalljam a csapást, mely majd elszéditett.

Egy izben Natálkáéktól (épp nevenapja volt) együtt mentünk hazafelé, s rendkivüli módon el voltunk telve a szives fogadtatással, melyben ugy a fiatal leányka, mint érdemes szülei részesitettek. Kaptunk a kompót, champagnei mellé még oly nyájas pil-

mint a nemzet és a törvényhozás, ugy a korona is csak az első alkalmat várja, hogy végét vesse a volt miniszterelnök meddő, szerencsétlen kormányzatának.

Egyelőre ez is elég becses sikere az ellenzék kitartó, hazafias küzdelmének. A többit a közel jövő fogja megmutatni. Az, hogy Wekerle, aki oly kiváló pénzügyminiszter, ugy fog-e élni a reá bizott hatalommal, hogy az uj kabinetnek is helyre tudja állitani a hitelét.

Czimadományozás. Ő felsége Bittsánszky Ede főbánya tanácsos és nagybánya igazgatónak, sok évi sikerdus és hasznos müködése elismeréseül, a miniszteri tanácsosi czimet és jelleget adományozta.

—

Egyházi kinevezések. Ő Felsége Pánthy Endre olchini választott püspöknek és egri főszékesegyházi nagyprépostnak, az általa birt szt. Lélekről nevezett monostori czimzetes apátságról való lemondását tudomásul vevén, ippi Bydeskuthy Gyula hevesi főesperest, tiszteletbeli kanonokot és kápolnai plébánost, a föntirt helyre czimzetes apáttá nevezte ki, továbbá Szabó Norbert szatmári kanonokot és székesegyházi főesperesnek a szt. Benedekről nevezett Szakálkai czimzetes apátságot, Forgách János beregi főesperesnek és munkácsi plébánosnak a szt. Jánosról nevezett Develicsi czimzetes apátságot és Hehelein Károly pápai kamarásnak, szentszéki ülnöknek és ungvári plébánosnak a szt. Ágostonról nevezett pécsi czimzetes prépostságot adományozta, s ez utóbbit egyuttal a szatmári egyházmegyéhez tartozó ungi főesperessé is kinevezte,

---

Még egy helyzet-czikk.

Apponyi hiveitől.

Kovács Albert tollából közöl mai vezérczikket a „P. N.“ ismét a parlamenti helyzetről. A válság kezdetét attól a perczt ől számitja Kovács, melyben a véderő vita alatt először nem hallgatta meg Tisza Kálmánt a képviselőház. Ebben a perczben megbukott Tisza s vele együtt az a „labancz“ politika is, mely Magyarország nemzeti érdekeit született magyarok által áldoztatja fel Bécsben.

Egy bizonyos nemzeti politika Magyarországon, mind a 17-ik században, mind azután; de vagy mint kuruczság, vagy mint Józsa Gyuriság jelent meg, és ezen alakokban nem is győzhetett; de egy nemzeti politika, lojális osztrák szövetségben, labancz ság és kuruczság nélkül: ez a legujabb kor politikai gondolata, amelynek ha nem is gr. Apponyi a szülője és kezdője, de ő az első öntudatos organizátora.

Az ő nemzeti politikája vivja most a végső halálharczot a régi nemzetellenes politikával.

Tisza Kálmán bukása után alig történt meg a kabinet rekonstrukciója, minden politikus azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy „mi lesz már most?“ Mintha még nem történt volna meg az, a minek történni kellett.

A válság már az uj kormány életének második hetében bekövetkezett és kisértett negyedfél évig.

Nem tartja lehetetlennek, hogy sikerül még egyszer most a régi alapon kormányt alakitani, de ez nem lesz a válság megoldása, hanem csak egy uj jelenet a válság folyamában.

„Itt a nemzetellenes labancz-politika jutott válságba a nemzeti politikával szemben, s csak a nemzeti politika végső diadalával lesz megoldva a válság és semmi mással nem. — A ma régi politikának lehet ügyesebb és eszesebb képviselőjét is találni, mint Szapáry volt: de sikeresebbet nem többé. Szóljunk nyiltan: a végleges és egészséges megoldás itt csak Apponyi miniszterium és semmi más nem. Ő a győztos hadvezér, a ki összetörte ellenfeleinek politikáját és személyét, s a nemzet előtt elismerésre juttatta a saját politikai tanait; ő nyert csaták után, bátor hadseregétől és az egész nemzettől hiven követve, az ellenség földjén áll nem valaki másnak a grácziájából, hanem a saját nagy erejének tényéből és csak az ellenséges fővárost kell még bevennie. Neki már a véderő-törvény 14. §-ának visszavonása után miniszterelnökké kellett volna lennie, mert a parlamenti morál és a logika törvényei szerint a legyőzött miniszterelnököt a győztes vezérnek kell felváltani, nem pedig valamely középlénynek, de annyival inkább azzá kell lennie most, mikor ez a középlény is megbukott. A hosszas harcz által is diadalra juttatott politikai tanokat azok apostolának kell az életbe átültetni, és ha a parlamenti rendszer ezen alaptétele ismételve megsértetik: akkor annak egyébb tételeit az ellenzék se köteles respektálni.

Ezen egyedül egészséges megoldásra az egész képviselőház és az egész társadalom minden komoly tagjának kezet kell fogni. Én jól tudom, de minden képviselő tudja, hogy Apponyi politikájának hivei nemcsak az egész nemzetben, de a képviselőház kormánypártjában is többségben vannak. Mi akadályozza tehát őket, hogy akcióba lépjenek? Hát nincs már férfi Magyarországon, aki az akczió bátorságával birna? Hát Magyarország cselszövő kuruzslók játékszere? Nem a férfiui erény ül többé a nemzet tanácsában?

Talán egy erős ütközet vár még a nemzeti párt vezérére, de ezt is meg fogja harczolni; és csak ő fogja megoldani élete-erős alapokon és a nemzet legjobbjai által segitve e hosszu válságot“.

Ujdonságok.

Szeged, nov. 11.

Tájékoztató.

—

Nov. 12. D. u. 4 órakor javadalmi bizotts. ülés.
Nov. 13. »Szegedi alsóvárosi népkör« alakuló közgyülése.
Nov. 15. Nyomdai vállalat árlejtése.
Nov. 16. Városi rabok és tolonczok élelmezése, ruhamosás és kenyérszállitási árlejtés.
Nov. 26. Szabó kisiparosok tánczestélye a Hungáriában.

—

— **Rendkivüli törvényhatósági közgyülés.** A városi törvényhatóság f. hó 13-ikán rendkivüli közgyülésre hivatik össze. A tanács a rendkivüli közgyülés elé terjeszti a fogyasztási és italmérési adók ügyét.

— **Fölolvasás a jogász-egyletben.** Reiniger Jakab szegedi ügyvéd f. hó 13 án d. e. 10 órakor a szegedi jogász-egyletben (polg. törvényszéki épület, törvényszéki tanácsterem) fölolvasást tart, melynek tárgya: a német birodalmi ügyvédi rendtartás és fegyelmi gyakorlat ismertetése. A fölolvasáson a jogi dolgok iránt érdeklődő közönség is megjelenhetik.

— **A bolgárok határzára.** A Balkánba utazókat alaposan elriasztja onnan a bolgár

---

lantásokat is, hogy majd bele szédültünk. Aladár bizalmasan kijelentette, hogy pár nap mulva meg fogja Natálka kezét kérni.

— De van-e hozzá jogod és reményed? kérdém meghökkenve.

— Nekem? — kérdezte válasz helyett és oly csunyán kezdett mosolyogni, hogy minden jó barátságom mellett és szépsége minden elismerése mellett, majd beleteritettem az utcza sarába. (Erősebbnek erősebb voltam.)

— Azért, hogy valaki nyájasan beszél velünk, vidáman tekint szemünkbe, elmosolyodik vagy kezét meghagyja szoritani, még nem szerelmes belénk, szóltam kissé ingerült hangon, melyet részben a bor is okozhatott.

— Tudom — viszonzá Aladár egykedvüen s a helyett, hogy szemembe nézett volna, czipőjét kezdte vizsgálgatni, mintha éppenséggel kis lába lett volna az, mely Natájka szivét meghóditotta.

— Ha tudod, hát mi a manó történt köztetek, hogy ugy mosolyogsz. Csak nem csókolt meg?

— Mert jó barátom vagy őszintén megmondom neked, hogy de bizony megcsókolt és sugva meg is vallotta, hogy csak engem szeret és mást nem is fog szeretni egész életében. Meg is egyeztünk, hogy irni fogok atyámnak s ő fogja ünnepiesen megkérni Natálka kezét. Azután pedig valahogy csak megélünk a négyezer holdas birtokból.

Elnémultam. Barátom annyit fogyasztott a pezsgőből, hogy okvetlenül hinnem kellett szavainak. Nem is volt okom, hogy miért ne higyjek. Alig vártam, hogy egy utcza szögletre jussak és bucsut vehessek a szerencsés lovagtól.

Ő gazdag földbirtokos, és szegény doktor. Ha a lány a földbirtokost választja, lesz-e ellene csak egy szava is a gondos szüléknek? Aladár jellemében sem találhatott senki a legkisebb foltot sem. Elvesztem.

Természetes tehát, hogy ennélfogva lemondjak Natálka kezéről. Azért sem mondtam le. A szerelmes ember nem szokott lemondani, mig jegyesét az oltárhoz nem viszik. Sőt még azután is remél.

II.

Egy napon egy kóborló czigány asszony állitott be Natálkáékhoz. Az öreg mama, ki józan, felvilágosodott asszony volt, elakarta kergetni a czigánynőt; hanem a kiváncsi kisasszony utána sietett az előszobáig és megállitotta.

— Tudna-e nekem jó szerencsét jósolni? — kérdezte a czigányasszonytól.

— Tudnék ám, ha ugy sól a serencse. Ilyen sép kisasszonynak csak serencséje lehet. Mutassa a tenyerét kis nagyságos assony.

A czigány asszony megnézte Natálka odanyujtott tenyerét, azután megállott egy darab időre, összeránczolta homlokát és nagyot sóhajtott.

— Lesz-e már abból a szerencse mondásból valami? kiáltá ingerülten Natálka.

— Serencse mondásból? Ahogy vessük, kérem alássan: les is, meg nem is!

— Hogy értsem ezt vén czigány asszony?

— Hát csak ugy tessék érteni téns nagyságos kisasszonykám, mint a hogy van.

— Hát hogy van?

— Hát ugy van, kérem alázsatossággal, hogy van is, meg nincs is. Van, mert azs van irva a tenyerén, hogy második férjével negyven esztendeig, azs elsővel csak négy hétig fog élni.

— Igaz ez czigány asszony? — kérdé mérgesen a fiatal leány.

— Mérget vehet rá a nagyságos kisasszony.

— Végy mérget te gonosz javas asszony, ki igy megkeseritetted az életemet!

A kis, szép, karcsu dereku, kék szemü, piros ajku Natálka szemébe, könnycsepp gyült.

Szótlan, néma lett s egész nap nem beszélt senkivel. Hiába szólitotta meg anyja, apja; hiába halmozták el gyöngédségökkel, a leányka nem árulta el, mi baja.

Voltam én is, meg Aladár is nála látogatóban. Hozzám sokkal szivesebb volt, mint Aladárhoz. A deli fiatal ember csak nézett:

kormány legujabb kolerás rendelete. E szerint a járványlepte helyekről utazók tizenegy napi vesztegzár alá kerülnek a határon, minden egyéb utas pedig nyolcz napig marad megfigyelés alatt. A járványlepte helyekről küldött áruk husz napig maradnak a határállomáson.

— **Társulati közgyülés.** Tegnap tartotta az „Ujszeged vedreházi ármentesitési társulat“ Pálfy Ferencz polgármester elnöklete alatt rendes évi közgyülését. A jövő évi költségvetést állapitották meg a megjelent társulati tagok s ezen egyetlen tárgy elintézése után a gyülés feloszlott. Az 1893-ik évre megállapitott bevételi összeg 28,305 frt, a kiadás ugyanennyi. Ezen kiadások legnagyobb részét a 300,000 frton felüli töltés épitési kölcsönnek a kamatai képezik.

— **A Dugonics-társaság** alapitó tagjai közé ujabban Ormódi Béla ur, a Kis D. és társa czég egyik beltagja lépett be 100 forinttal.

— **Ujonczfelülvizsgálat.** A szegedi állandó vegyes felülvizsgáló bizottság f. évi november hó 14-én hétfőn délelőtt 9 órakor fog a sörházlaktanyában müködni.

— **A nőegyleti thea-estély.** Ma délelőtt ujra gyüléseztek Polgár Lászlóné urnő lakásán a jótékony nőegylet hölgyei, akik valahányszor összejönnek, ujabb és ujabb részletekkel gazdagitják a tervezett 20-iki thea-estély programmját. Ez a programm tudvalevőleg számtalan pontból áll s mind a számtalan csupa női szeretetreméltóság és kedvesség. A theát a legszebb asszonyok szolgálják, a hideg-büffétben szintén a legszebb asszonyok tálalnak, az italokat és szivarokat szintén a legszebbek árulják. Kell-e ennél szebb programm? Különösen, ha az az igéret tetézi, hogy távol áll az urak kifosztásának még a szándéka is.

— **A kir. tábla palotája.** Tegnap tartott gyülést az a bizottság, melyet avégből küldött ki a tanács, hogy a reáliskola épületet a szegedi kir. tábla czéljaira engedje át s e tárgyban a tábla elnökével folytasson tárgyalásokat. A bizottság véleménye az, hogy jó volna, ha a kir. itélő tábla még legalább egy évig megmaradna régi helyén, mert ezen idő alatt felépülne az uj reáliskola, esetleg a Somogyi könyvtár helyiségeit is magába foglaló közmüvelődési palota is. Ezen épületek felépülése előtt a reáliskolát átengedni nem igen lehetne. Ily értelemben fogja a bizottság folytatni a további tárgyalásokat a kir. tábla elnökével. Megemlitjük itt egyuttal, hogy a kir. tábla ismét nagyobb szabásu butorozásért folyamodott a város tanácsához.

— **A kolera.** A mai nap folyamán nem történt koleramegbetegülés. Bozóki Jánost, mint már jelentettük, tegnap a megfigyelő kórházba szállitották, betegségét koleragyanusnak tartva. A megfigyelőben konstatálták, hogy nem kolera betegülés, hanem gümőkór. Bozóki nem vitázott a doktorokkal, hanem ma reggelre meghalt. Ma délután az alsóvárosi gálya-utcza 8. sz. házban koleragyanus tünetek között megbetegült egy Magyar nevü munkás. A ház többi lakóitól elkülönitve ápolják. Egyéb baj nincs.

— **Csinálják az országutját.** A szabadkai uj országut előmunkálatait megkezdték. A trassirozás munkáját már javában végzi az uttesten a mérnöki tisztség kiküldöttje.

— **Örült a vonaton.** Fiatal szép cseléd-leányt vitt ma be a rendőrség a közkórházba a szeged-rókusi állomásról. A szerencsétlen elmeháborodott. Valamelyik vonattal utazott át Szegeden, s leszökve a kocsiról, az állomási épületek között bolyongott. Ennivalót kért mindenkitől, előfogta a vasutasokat, a hordárokat, hogy adjanak ételt. Egyébként zavaros a beszéde s csak annyit tud mondani, hogy Tamási Julcsa a neve és Csór községbe való. A közkórházban a megfigyelő osztályban helyezték el az elmebeteget.

— **Iskolás gyermekek felruházása.** A szegedi zsidó hitközség november 13-án vasárnap délelőtt fogja kiosztani a téli ruhákat, a szegény iskolás gyermekeknek. A kiosztásb szokásos ünnepélyességgel történik.

— **Agyonütötte az ajtó.** Megrázó szerencsétlenség történt tegnap alsóváros on. Az apácza-utcza 11 számu ház kapuajtója kizökkent helyéből s agyonzuzott egy ott játszadozó kis fiut. A nehéz tölgyfaajtó a fölismerhetetlenségi összezuzta a fiut, ki azonnal kiszenvedett. Szülei a vasutnál dolgoznak, kiket érzékenyen sujt fiuk tragikus halála.

— **Kilépett az állam kötelékéből.** Pápay illetőségü, de Szegeden lakik most Jeney Joszefné Adlitzer Antonia, Párisban óhajt megtelepülni s azért folyamodott a belügyminiszterhez, hogy őt az állam kötelékéből bocsássák el. Meg is érkezett ma az elbocsátási levele, melynek átvétele után megszünik a Jeneyné magyar állampolgári joga.

— **Hamis ezüstök.** Vannak ujra. Ugy látszik, Szeged el van árasztva a hamis pénzzel, jobban, mint abban az időben, mikor még Schaaf verte az uj-téren a pakfonforintosokat. Emlitettük ma, hogy Bende rendőrbiztos tegnap három darab hamis negyedforintost foglalt le, amelyek kettejét egy romániai utasnál, egyet egy lóvasuti kalauznál talált. Ma ismét került három darab ebből a fajtából, ugyanaz a veret, némileg elmosódott betükkel, zsirfényü ezüstözéssel. Osztrák veretü mind a három s a karimájuk azon a helyen, ahol az évszám áll, be van kissé nyomódva. Egy elbocsátott csendőr akart ma jegyet váltani a szeged-rókusi állomáson a vonatra a három darab pénzzel. A pénztárnok rögtön észrevette, hogy hamisak. A volt csendőr a rendőrség kérdéseire azt adta elő, hogy ma a Lábdi-féle vendéglőben reggelizett s ott, amint nagyobb bankjegyet váltott, kapta a huszonöt-krajczárosokat. A Lábdi-vendéglőben is tudakozódott Bende, hogy honnan került oda a pénz. Azt mondták, hogy tegnap mintegy harmincz horvát munkás étkezett ott, akik Erdélyből jövet, hazafelé utaztak. Ezek fizettek hamis pénzzel.

— **Kolera Szentesen.** Tegnp Csongrádról, ma Szentesről jött meg a hire a szünni nem akaró járványnak. Szentes tanácsa táviratilag értesitette Szeged polgármesterét, hogy az ázsiai kolera ott járványszerüen lépett fel. A csongrádi járványról ma aggasztó hirek vannak elterjedve városunkban, azonban e hirek még hivatalosan megerősitve nincsenek.

— **Verschwender megérkezett.** Már hetekkel ezelőtt tudtuk, hogy jönni fog. Az érdeklődés általános volt, kitünő hir előzte meg jövetelét. A polgármester végzésben kapta meg az értesitést jöveteléről, a szükséges intézkedéseket ő is végzésben tette meg fogadtatására. Ennek daczára meglepetést okozott megjelenésével, mert ritka, szép telivér állami

---

mi okozhatta azt a változást, mely őt elbusitja, engem pedig száz perczenttel jobbkedvüvé varázsol. Mindketten megnéztük mágunkat a tükörben. Én lettem-e szebb, vagy ő lett-e rutabb? Nem tudtuk elképzelni.

Egész délután vártuk, mi fog következni. Ugy állt előttem Natálkám és ugy fog állni teljes életében mint akkor délután láttam. Fekete ruha volt rajta, mely kitünteté szobrászi idomait. Arczát halaványnak találtam, melyen csak koronkint jelent meg egy kis pir. Szép szemöldje nyájasan huzódott végig szeme fölött, ajka pirosabb volt, mint máskor, haját lefésülte erősen füle mögött, mintha apáczának készült volna. Soha nem láttam ily rendkivüli bájosnak, csak mikor örök hüséget esküdött nekem az oltár előtt. Én is, meg Aladár is majd elnyeltük tekintetünkkel a szép leányt; mindkettő vágyott tudni, vágyott kiolvasni szeméből: minek tulajdonitsuk ezt a fordulatot. (A czigány asszonyról és jóslatról természetesen mit sem tudunk.)

Együtt mentünk el Aladárral a háztól, és két utczán haladtunk már végig, de egyikünk sem szólt volna egy árva szót sem. Most nem kérkedett, sem a kézszoritással, sem a csókkal. Valószinüleg azt hitte én is vagyok ily talizmán birtokában.

Aladár nyughatatlan volt, s nem várhatta, mig atyja Pestre jö. Előbb akart bizonyos lenni, ha napfényes vagy éjsötét jövő nyilik-e számára?

Pár nap óta Aladár kerülte társaságomat, mintha komolyan tartott volna vetélytársi előnyeimtől. Pedig az előnyök oly rémséges hátrányban voltak, hogy minden remélkedésem, jóhiszékenységem mellett sem lettem volna olyan bátor, mondhatnám vakmerő, hogy Natálka kisasszony kezét megkérjem.

Az utat megnyitotta előttem Aladár. Miután pár napig nem találkoztunk, egyszerre, éjtéli tizenkét órakor eszeveszetten rohant be hozzám vágytársam.

— Képzelhetnéd-e mi történt?

— Az Istenért meg ne ijeszsz!

— Megkértem Natálka kezét.

Csak nagysokára mondhattam ki ez egyetlen szót:

— Nos?

— Nos? hát kosarat kaptam. Képzelhette volna ezt valaki?

— Én nem.

— Senki barátom. Szerelmet mutatott, nyájasan bánt velem és mégis. Még midőn kezét megkértem és atyja előttem szólitotta fel a nyilatkozatra, akkor is nyájas, szelid volt, mint az angyal, s mégis azt mondá: „Nem lehetek most az ön neje. Majd egyszer megfogja tudni.“ Kétségbe vagyok esve.

Vigasztaltam barátomat, a mi oly mondást találtam, melylyel szive fájdalmán könnyiteni vélhettem, mind elreczitáltam. Nem használt semmit. Aladár egészen oda volt. Elkeseredésében annyira ment, hogy nem csak a maga személyében beszélt, de még azt is mondta, hogy mindketten meg vagyunk csalva.

„Ki tudja?“ ezt sziszegtem magamban, és kissé magasabbra emeltem fejemet. A szegény doktor sokat emelkedett maga előtt is. Hátha ezek a savószinü szemek, ez a nem kicsiny száj még sem olyan rut. Észrevettem, hogy nem mindennapi kifejezés ül arczomon, szememben tüz lobog, arczom sárgás fekete szine rokonszenves, hangom pedig megnyerő, mely még győzelmet is helyez kilátásba.

III.

Az Aladár kosara nem riasztott el, sőt felbátoritott, mi baj érhet? Mi történhetik velem? Hisz ha kosarat kapok is, akkor sincs okom jobban busulni, mint Aladárnak, ki hasonló sorsban részesült.

Az érvek győztek. Nem is késtem sokáig, nehogy bátorságomat elveszitsem. Megkértem Natálka kezét atyjától.

A jó öreg rázogatta fejét s nem mert biztatni. Aladár esete után rám nézve semmi vigasztalót nem talált.

Előre is biztatott jóakaratáról, rokonszenvéről, mondta, mily derék fiatal ember vagyok, kivel száz nő boldog lehetne; de, hogy az ő leánya boldog lesz-e, arról nem mert jót állani. Az ő leánya szeszélyes, különcz. Különben ami mondandója lesz, azt majd elmondja személyesen.

A jó öreg maga vezetett leányához és elsorolta érdemeimet, azután hozzátette, hogy megkérte Natálka kezét.

mén ez a Verschwender, mely most már itt van és a lótenyésztőknek áll rendelkezésére.

— **Árlejtések eredméaye.** Két városi vállalatra tartott ma árlejtést a gazdasági tanácsnok elnöklete alatt egy bizottság. A városi kőmüves munkák vállalata és a kerületi kéményseprés kerültek árlejtés alá. Az elsőre beérkezett Ádók István és Klinger Albert ajánlata, Ádók 18 és fél százalékot, Klinger 21 és fél szazalékot enged az egységi árakból. Utóbbi ajánlata felett napirendre kellett térni a bizottságnak, mert Klinger nem kőmüves-iparos, ezt a vállalatot pedig csak képesitett iparosnak lohet kiadni. Minthogy igy az Ádók ajánlata egyedül marad, a bizottság erre nézve ujabb árlejtés megtartását javasolja a tanácsnak. A külterületi kéményseprésre Kittka Gyula vállalkozik 400 frtért. Ezt az ajánlatot elfogadandónak javasolja a bizottság.

— **Hamis szegedi bizonyitvány Württenbergben.** Érdekes hamis bizonyitványt kapott ma egy átirat kiséretében a rendőrség Neunburg württenbergi városból. Valami Dániel Ferencz nevü országfutó honfi csatangolt s koldusmódon fiók-államkölcsönöket vett föl a jámbor württenbergi-ktől, mig le nem tartóztatta a policzia. A koldusok és csavargókra nézve ott az az ügyes törvény áll, ami Magyarországon, hogy hazaküldik abba a városba, amely kevés büszkeséggel nevezi fiainak őket. Mikor Dániel Ferencztől megkérdezték, hogy hova való, azt mondta, hogy ő szegedi. S előhuzott a rongyaiból egy bizonyitványt, amelynél csodálatosabb aligha van a földön. Dániel ur arra számitva, hogy ott ugy sem tudnak magyarul, különféle érthetetlen szavakat irt egymás mellé s azt most szegedi bizonyitványnak nevezi. Az aljára, olvashatlan aláirások mellé egy elmosódott pecsét van ütve, amelynek a közepén szent György lovag áll a sárkánynyal, dárdával s egyéb szükséges rekvizitumokkal. A tetejébe pedig a magyar állam okmánybélyege gyanánt az észak-amerikai Egyesült Államok egy öt czentes postabélyege van fölragasztva. Neunburg városka bölcs elöljárósága nem árult el valami tulságos sok észbeli tehetséget, mikor egy amerikai póstajegyet, amelyet ma már minden iskolás fiu ismer, magyarnak nézte s hitt a bolond bizonyitvány valódiságában. Elküldte Szegedre azzal a kérdéssel, hogy elfogadja e a város Dániel Ferenczet, ha ide zsuppolják. A város természetesen tagadó választ küld.

— **A szabad fütés.** Benne van a tiszti szerződésében, követeli jogát, a szabad fütést, Pauer Károly szinházi felügyelő. Az októberi közgyülésen szitálták meg a város atyák ezt a szabad fütési jogot, de Pauer ebben megnyugodni nem akar. Megfölebbezte a közgyülés határozatát.

— **Ellopott aranyóra.** Az ősz-utcza 2. sz. házban lopás történt tegnap. Szécsiné asszony csak nemrégen vett egy aranyórát lánczczal együtt, mely az asztalon állott a tokjában. Tegnap délelőtt felhuzta az órát, visszatette a tokba s lement a lakásáról a kutra vizért. Mire visszatért, az óra lánczostul elveszett. A tettes ismeretlen.

Betörők akczióban.

— Betörés és betörési kisérletek. —

Az őszi hideg időszak rendesen meghozza azt, hogy erősebben támad fel a bün, s a tanyák csavargó betyárjai bevonulnak a városba. Nyilvánvaló volt, hogy a hosszadalmas közbiztonsági csönd után valami baj történik. Ma aztán, illetve az éjjel meg is történt az első merénylet, amennyiben vakmerő betörést és betörési kisérleteket követett el a város területén egy eddig ismeretlen banda.

Három helyen kisérlették meg a betörést a fegyverrel ellátott éjjeli látogatók s egy helyen be is törtek. Két betörési kisérlet s egy betörés az alsóváros szélén történt meg, egy betörési kisérlet pedig a belvárosban, a Fried-féle zálogintézetnél.

Minden valószinüség szerint ugyanazon banda tagjai jártak mind a négy helyen, mint a nyomozás eredménye mutatja, kocsival. Vakmerőségüket eléggé jellemzi, hogy az egyik betörési kisérlet szinhelyéről, amidőn elriasztattak, reálőttek az üldözőre.

A betörők az alsóváros kezdtek el dolgozni. A sárkány-utcza 27. számu háznál, Juhász Antalnál állitak meg először. A város szélén áll ez a ház, közel a tanyai kapuhoz. Itt betörték, sárral betapasztván az ablakot, kiemelték a falból a vasrácsot s bemásztak a szobába, amelyben senki sem volt. Innen aztán elvittek három párnát, egy derekalyat, két kendőt, két ruhaderekat, egy férfi mellényt.

Innen aztán áttértek az alsónyomássor utolsó előtti 76. sz. házhoz, mely Széczi Imréé. Itt kiásták a ház falát, de elriasztattak nem tudni mi által.

A pásztor-utcza egészen ehez közel esik. Ott Csipaki Imre háza falát kezdték kiásni. A gazda és a fia a szomszéd szobában voltak s hallották a zajt, hogy bontogatják a ház falából a téglát. Bement a fia a szobába, azt hive, hogy ott valaki járt. Persze nem látott senkit. Ezután sárral benyomták az ablak üvegjét s benyulva, benyitották az ablakot. Már majdnem bent voltak a szobában. Azonban az ablaknál egy fiókos szekrény állott, ebbe beleütődött az ablak, amint kinyitották. A támadt zajtól aztán megijedtek s elfutottak. Ugyanekkor a szomszéd ház tulajdonosa észrevette a betörőket s vasvillát ragadva utánuk rohant. Hárman voltak.

Egyikük reákiáltott a vasvillásra káromkodva:

— Megállj vagy meghalsz!

S hogy nyomatékot adjon a szavának, reálőtt.

A vasvillás ezután nem merte követni őket. A betörők könnyen menekültek.

Szekula rendőrbiztos még az éj folyamán értesülve a betörési kisérletekről, az alsóvárosi rendőrséggel azonnal meginditotta a nyomozást, amelyben az időközben értesitett Molnár rendőrbiztos is részt vett a lovasrendőrséggel.

A nyomozás szerint a betörők kocsival voltak, a temetőárkon mentek át a katonai gyakorlótérre, ahol etettek. A kocsinyom innen elvezetett az alsóvárosi makkoserdei tánczhelyre. Ott megfordult a kocsi s onnantól kezdve nyoma veszett. A tánczhely vendéglőse nem tudott semmit sem arról, hogy nála az éjjel kocsi járt volna. Lehet, hogy ott is be akartak törni.

Natálka hosszasan reám nézett, mintha szivemig akart volna látni.

— Ön szeret engem? — kérdé aztán kissé remegő hangon.

— Szeretem a sirig! — mondám elragadtatva.

— A sirig? — ismétlé. — Ezalatt ismét arczomra nézett.

Azt hittem, azt nézi, hogy nem fog-e hamar bekövetkezni az a sir, mert az a fájdalmat el nem viselhetné.

Igaz is, hogy dörmögött valamit magában, melynek körülbelül az az értelme lett volna, hogy kissé sovány vagyok, arczom is halvány, szemem beesett, tehát négy hétnél tovább nem elhetek. Én akkor egész más értelmet adtam a lassu mormogásnak.

A vége az lett, hogy Natálka végre kimondta, hogy feleségem lesz.

Nem vagyok képes leirni, de senki sem volna képes leirni örömömet, melyet e perczben éreztem. Oyan valami ért utól, mire legkevésbé számitottam: a siker. Most igazán Czézárnak gondoltam magamat és szegény Pompejusz barátomat még jobban sajnáltam.

Örömemben megöleltem a papát mamát és Natálkát is meg akartam ölelni, de ő tisztelettelteljesen gátot vetett ez akaratnyilvánulásomnak. Higgadtan kezdtem gondolkozni: mivel hóditottam meg e szép leányt. Nagy örömemben bolondnak neveztem minden embert, kinek valaha még eszébe jutna a kétségbeesés.

Mig mi a lakodalomra készültünk, bevásároltuk a szükségeseket, addig Aladár egyik elkeseredésből a másikba jutott.

Natálka elutasitó válaszában volt valami, ami megdöbbentette: „Most nem lehetek az ön neje.“ Mikor lesz a neje? S mi az oka, hogy most nem lehet? Erre, bármint gondolkozott is, választ nem nyerhetett. Csak a czigány asszony adhatott volna rá választ.

Két hónap mulva Natálkát oltárhoz vezettem. Nem mondhatom, hogy valami lángoló érzelemmel viseltetett irántam, de ugy látszott becsül. Eleintén igen tartózkodó volt, s fürkészte arczomat, leste leheletemet, mintha minden perczczel be akarna számolni valaki előtt.

Én oly gyöngéd férj voltam, milyennek csak előre képzeltem magamat, ha Natálkát nyerhetem feleségül. Minden kivánatát, minden óhajtását ellestem, kitaláltam és teljesitettem. Azt hiszem, ha bármint gyülölt volna is, meg kellett volna szeretni e gyengédségemért.

Ugy tapasztaltam, hogy az első félesztendőn át mindig bizonyos feszültség volt köztünk. Natálka sokszor kérdezte: ha nem vagyok-e beteg? Átkozott jó egészségnek örvendtem és mindig a legmegnyugtatóbb választ adhattam kérdéseire. Féléven tul már nem szólott semmit, kedélye vidámabb lett, bár Aladár csupa bosszantásból ép szemben velünk vett ki lakást. Ez a gyöngédtelenség Natálkát sértette és mindinkább több vonzalommal viseltetett irántam.

Sok idő mult el. Már megültük ezüst menyegzőnket is a legboldogabb 25 évután.

Lakoma közben Natálka, midőn szerelmesen megöleltem, mosolyogva kiáltott föl: „A czigány asszony hazudott.“ Kérdeztem micsoda czigány asszony? Ha nem ő csak annyit felelt: „Maga is neki köszönheti, hogy boldog!“ Nem értettem belőle semmit. Ismét huszonöt évnek kellett elmulni, hogy az egész históriát megértsem.

Tegnap ültük meg arany lakodalmunkat, és ekkor temették a velünk szemben lakó Aladárt, ki mint agglegény költözködött ki az árnyékvilágból.

Ekkor mondta el nekem körülményesen Natálka, hogy a czigány asszony mit jósolt, s hogy csak azért lett feleségem, mert az hitte, négy hét mulva meghalok és akkor ő az Aladár neje lehet, kivel negyven évi együttlétet jósolt a czigányasszony. Azért mondta Aladárnak, hogy „most nem lehetek neje“.

Szegény Aladár sokáig várakozott. — Imádkoztunk a szegény, derék, becsületes, bizonyára sokat is szenvedett ember lelki nyugalmáért.

Ha tudta volna, mennyit szidta volna a czigány asszonyt, ki engemet oly boldoggá tett. Most már Natálka sem bánja, hogy igy történt. Hiába is bánná!

R. F.

A betörés s a betörési kisérletek az éj első, holdvilágtalan felében, tiz és tizenegy óra között történtek meg. S ugyanezen időtájba esik a belvárosi betörési kisérlet. Fried Sámuel zálogintézetes házán, a földszinten, ahol a zálogintézet raktárja van elhelyezve, betörték az utczai ablakot, azonban az e mögött levő vastábla meghiusitotta a kisérletet. Eltávoztak, a helyszinén egy eltört, sárgára festett ostornyelet s egy nagy, széles reszelőnek a letört végét hagyva.

A rendőrség által ma meginditott nagy kutatásnak eddig nincsen eredménye. A betörők után minden közeli községben a lehető részletes leirással sürgönyök mentek. A rendőrség azt hiszi, hogy czigányok a tettesek.

Kis lány a nagy politikában.

Belecsöppent a szegényke, mint a méhecske a mézbe: most már szeretné tudni, mi lesz vele és Szapáryval? Igen, igen, Szapáryval s a többi miniszter urakkal, mert ezeknek a nagy uraknak a sorsával van az övé is összekötve.

Nem fantázia szülte a kedves kis teremtést: ő egy eleven, élő teremtés, aki ma az esti órákban bujt be a redakczió ajtaján és közibénk kerülvén, meglepő bátorsággal és okossággal intézte a kérdést hozzánk:

— Tisztelt szerkesztő urak, legyenek szivesek megmondani, kaptak-e már ujabb hireket?

Egyelőre nem tudván, miben jár a mi műhelyünkben a piros képü, kicsilábu okos látogatónk; politikusunk, riporterünk, titkos drámairónk, a törvénykezési rovat tulajdonosa s a többiek mind egyszerre kérdeztük:

— Micsoda hireket vár magácska, kisasszony?

A balsarokból, a lámpaernyő mögül a humoristánk egy malicziózus szólással bővitette a kérdést, hogy:

— A kishirdetést én veszem föl, kisasszony.

— Kérem, nem szoktam olyan módon levelezni . . . vetette oda felpittyesztett ajakkal a kicsi, egy lesujtó pillantást bocsátván a sarok felé, ahonnét előröpült a válasz:

— Szebb is az rózsaszinü papiron . . .

Odafordult fölpattanva a temperamentumos kis lány:

— Vigyázzon, véletlenül bele ne vegye az irásába ezt a sok bolondságot.

A humorista csettentett a nyelvével és megadva magát, a kutyanyelv mögé huzta vissza a fejét.

A „lányunk“ pedig a legkomolyabb arczu férfiuhoz fordult:

— Ugy mondták, hogy a Napló szerkesztőségében mindent tudnak, ilyenkor már itt vannak a pesti hirek. Legyen olyan jó, mondja meg, mi a legujabb hir.

— Mi érdekli a kisasszonyt: a kolera, a fővárosi vizvezeték, a bazilika épitése vagy . .

Rázta a bodros fejét a kisasszonyka, hogy dehogy, mindez őt nem érdekli . . .

— Hanem?

— Az, hogy — ki lesz a miniszter?

De már erre elképedt a humoristánk is és felállván, tiszteletteljesen hajlongott a kövérke honleány felé, akinek frou-frous feje politikai aggodalmakkal és kiváncsisággal van tele.

Ahó, hisz ez egy érdekes leányzó, vajjon mit akar a kedves a szerencsétlen bukott miniszterekkel?

— Kegyed tehát, kisasszony — politikával is foglalkozik?

— Igen, jelenleg politikával és varrótüvel . . .

— Ah, minő szép mesterségek ezek itt együtt — fakadt ki érzékenyülve a humoristánk.

— De mit érdekli kegyedet az a szerencsétlen bukott minisztérium?

Tiltakozólag emelte föl a kis husos fehér mutató ujját?

— Nem a bukott, kérem, az engem nem érdekel, jó hogy megbukott . . .

— Melyik hát?

— Aki lesz a miniszter az érdekel . . . Ugyan mondják már, tudják-e már: ki lesz?

— Hisz ez egy kicsi szögedi madam Adam, olvadozik hátul a megszelidült humorista.

Mig a legkomolyabb arczu beltagunk igy szól a kis szoknyás politikussal:

— Igen tudjuk de ne vegye tolakodásnak, ha feltételt kötök ahoz, hogy a szerkesztőségi titkot idő előtt — elárulom.

— A föltétel? szisszent föl a kisasszony, piros kicsi szájára tevé védőleg a kezét. Valószinüleg azt hitte, hogy a föltételnek onnét kell megfelelnie.

A komoly beltag ur azonban ezt kérdezte:

— Megmondja nekünk, miért akarja tudni, ki lesz Szapáry utódja?

— Csak ennyi? mosolyogva a leány, kiszabaditván a száját a keze alól. Hogy ne mondanám meg, nem titok, majd meg is kérem magukat, hogy tegyék ki az ujságba, ha, meg lesz az uj miniszterium . . .

— A miniszteriumot?

— Azt ugy is kiteszik — mosolygott, de azt is, hogy menyasszony vagyok . . .

Humoristánk hirtelen visszaesett szokásos hangulatába, ravaszkodó arczulattal fordulván a kedves leányhoz:

— Talán a jövendőbeli is kombináczióban van? . . .

— Igenis — pattogott a kisasszonyka — de csak akkor tessék kiirni az ő jelölését, ha ma megválasztotta a király azokat a miniszereket, akiket én szeretnék . . .

— S kegyed kiket szeretne?

— Akik a polgári házasságot akarják.

— Ah, hát itt van a kicsi politikája. S mennyire elborult a szegényke arcza, mikor sajnálattal kijelentettük, hogy még mindig nem választotta meg a király azokat a miniszereket, akiket ő szeretne.

Szomoruan mondta, mikor kifelé tipegett:

— Akkor addig ne irják ki, hogy menyasszony vagyok.

Ton—csi.

Szinház.

Bánk bán.

Őszintén mondva, nem mertük volna előlegezni a bizalmat a mai előadáshoz. Annál kevésbé mertük remélni, hogy a legnagyobb elnézéssel és jóakaratta', bár elismerést juttathatunk azért, ahogy ma a magyar drámák legelsejét a szegedi szinpadon látni fogjuk. Csak az egyetlen Bánk bán személyesitője érdekelt bennünket, ismervén az eddigi drámai előadások értékét, a társulatnak azt a leggyöngébb oldalát, amit ugy hivnak, hogy — dráma. Amit a müvezetés csak páros bérletü napokban szokott mutogatni, mintha maga is restelné egy kicsit a dolgot. S ime, ma épen Bánk bánkban többet mutatott az erőtlen dráma, mint amennyit eddig a könnyebb darabokban tudott produkálni: ugy tetszett, mintha most mutogatná igaz erejét, pedig a tisztességes siker a nagyobb gondosságban, a szereptudásban, a megfelelő rendezésben és a komoly igyekezetben, ahogy ugy a rendező, mint az előadók a kolosszális föladattal szemben küzdöttek — keresendő. Ez a dicséret általánosságban megilleti az előadást, melynek keretéből annál szebben és impozánsabban emelkedtek ki azok a fényes momentumok, amiket a társulat két müvésze: Molnár László és Dezséry, előbbi Bánk bánjával, utóbbi Tiborczával nyujtottak.

Molnár László Bánk bánja müvészi erőtől és megragadó hévtől duzzadó alak, egy müvészi egyéniség nagy gondosságával megteremtve és végigjátszva a tehetség olyan eszközeivel, melyek magukban hordják a sikert. Nemes volt és hévteljes indulat kitöréseiben, imponáló erejében és megrázó kesergésében. A királynéval való nagy jelenetével vihart keltett a nézőtéren, ahonnét vagy hétszer hivták a lámpák elé.

Dezséry Tiborcza volt teljesen méltó hozzá. A közvetlenség meleg, igaz hangján kesergett az ő alakja, mely a szó legteljesebb értelmében müvészi volt.

Holéczy kisasszony mindenképen igyekezett, hogy megfeleljen annak a szerfölött nehéz föladatnak, amit a müvészet ezuttal szánt neki. Neki ez nagyon nagy dolog még, valamint nem méltó hozzá, ha a müvezetés operettben statisztáltatja egy-két szó elmondásáért, mint a Liliben. A gondos előadás sikerében részt vettek még Somogyiné (Gertrudis), Sárdy (Petur), Dálnokynak (Mikhál) pedig kösse a lelkére a rendező, hogy türtőztesse egy kissé a hangját.

—

Erkel Ferencz, az ősz zenszköltő, mint a városi szinház igazgatójához intézett levelében irja, készséggel megengedi, hogy a 20-án tartandó diszelőadás alkalmával „Báthori Mária“ cz. operájának nyitánya előadassék. A kitünő zeneszerzőnek ez egyik legrégibb dalmüve, mely telve van szebbnél-szebb zenei motivumokkal s minthogy 20—25 éve sehol sem adták elő, bizonyos tekintetben zenetörténelmi érdekességgel is fog birni, e régi magyar opera részleteinek előadása. A partiturát már megküldték a szinháznak, a többi szükséges hangjegyeket a m. kir. operaház bocsátja rendelkezésre,

Dóczi „Csók“-ja, mely majdnem két éve nem fordult meg a szegedi szinpadon, héttőn előadásra kerül. A főszerepeket Horváth Gyula, Kalmár Piroska, Szolinszky Olympia, Csiky, Molnár, Dezséry, Balla és Breznay fogják játszani.

„Vera grófné“, Dóczy Lajos németül is megjelent rendkivüli érdekes társadalmi drámája — mely ma — pénteken, kerül először szinre a bpesti szinpadon, valószinüleg e hó utolsó napjaiban nálunk is bemutatható lesz, mert a scenirozott példány már megérkezett és jelenleg szerepezés alatt van.

„Szép Darinka“, a mult vasárnap nagy tetsztést aratott uj népszinmü, vasárnap este 2-szor szinre kerül. D. u. a „Fenegyerekeket“ adják elő.

Törvénykezés.

Plébános a törvényszék előtt. Hegyi Antal csongrádi plébános előtt hirdette ki ma a szegedi fenyitő törvényszék a harmadbirósági itéletet egy ismeretes pörében. Ennek a pörnek az előzménye a csongrádi templomban játszódott le egy keresztelés alkalmával, amidön Hegyi Magdics Gáspárné református vallásu bábaasszonyt, aki az ő kitiltása daczára megjelent a templomban, kidobta onnan. E miatt Hegyit a törvényszék valláselleni vétségért pénzbüntetésre itélte, amelyet a kir. tábla nyolcz napi fogházra és 50 frt pénzbüntetésre emelt föl,

A kuria megváltoztatta az itéletet, amennyiben a nyolcz napi fogház helyett nyolczvan forint főbüntetést állapitott meg, a btkv. 92. §-át alkalmazva.

Ezt az itéletet hirdették ki Hegyi előtt, ki igy szólt:

— Kérem az itéletet irásban közölni velem. Mert én szegény ember vagyok és ő felségéhez fogok folyamodni kegyelemért.

A végrehajtó ellen. Nagy egyöntetüséggel állapodik meg abban a legtöbb magyar, hogyha végrehajtó megy a házhoz, azt ki kell dobni. Ha pedig kint van még, nem kell beereszteni. Vig Márton királyhegyi lakoson, akinél a makói járásbiróság végrehajtója jelent meg, hogy az apja panaszára kitudja a házból, szintén megesett az utóbbi

dolog. Nem engedte be a házba. Mikor másnap csendőrökkel jelent meg a végrehajtó, Vigh Márton már kihurczolkodott. A törvényszék hatóság elleni erőszakért két napi fogházra itélte.

A mesgye miatt. Hosszu mesgyepör tárgyalása volt kitüzve ma a fenyitő törvényszéknél. Szentesiek benne a vádlottak, egy egész csomó ember, akik valami határkő miatt összeverekedtek s nehányuk helyben hagyatott. Csak tanu 28 van benne. A tárgyalást egy vádlott meg nem jelenése miatt nem tarthatták meg.

Legujabb.

Wekerle miniszterelnök.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Bécsből jelentik a „M. É."-nek! Király ő felsége ma délelőtt fél 10 órakor Fejérváry Géza bárót, 10 órakor pedig Wekerle Sándort fogadta külön kihallgatáson. Alapos kilátás van rá, hogy a kabinet megalakitása még ma megtörténik, mivel ugy a követendő politika alapját, mint az uj kormányelnök személyét illetőleg a meghallgatott parlamenti férfiak egyértelmüleg nyilvánitották nézeteiket ő felsége előtt. Előreláthatólag Wekerle Sándor fog a kabinetalakitással megbizatni.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Bécsből táviják a „Bud. Korr."-nak: Ma délelőtt fél 10 órakor Fejérváry báró honvédelmi minisztert fogadta ő felsége kihallgatáson. Tiz órakor ő felsége Wekerle Sándor pénzügyminisztert fogadja magánkihallgatáson és ezzel a kihallgatások mostanra befejezetteknek tekinthetők. Már az államférfiak fogadásának sorrendjéből is világosan kitetszik, hogy előreláthatólag Wekerle Sándor pénzügyminiszter bizatik meg az uj kabinet alakitásával.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) (Feladva d. u. 6 órakor.) A király ő felsége dr. **Wekerle Sándor** pénzügyminisztert **bizta meg a kabinet-alakitással.** Wekerle **elfogadta a megbizást** és a tárczák betöltése iránt a pártjával akar érintkezni.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N." e. t.) A „Bud. Korr." Bécsből illetékes oldalról a következő táviratot kapta:

A döntés az előre jelzett módon már megtörtént. Ő felsége a király a mai napon dr. Wekerle Sándor pénzügyminisztert majdnem két órán át tartott kihallgatáson fogadta és megbizta uj kabinet alakitásával. A pénzügyminiszter késznek is nyilatkozott arra, hogy e legmagasabb megbizást elfogadja. Az uj kabinet megalakitása előtt azonban Wekerle miniszterelnök érintkezésbe óhajt lépni az irányadó politikai tényezőkkel, különösen pedig saját pártjának tagjaival s csak azután szándékozik megtenni javaslatait az egyes tárczák betöltése iránt. Wekerle miniszter ma este, legkésőbb holnap visszamegy Budapestre.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." e. t.) (Feladva este 11 órakor.) Wekerle Sándor a pártja által magáévá tett egyházpolitikai programm alapján vállalkozott a kabinet alakitásra.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) A helyzet jövendő alakulása attól függ, hogy Wekerle miként tölti be a belügyminiszteri tárczát. Tisza István jelöltsége van a tárczára nézve előtérben s ha Wekerle nem lesz elég önálló, hogy a tervnek ellentálljon, óriási zavar várható minden oldalról. Ugyanis a két ellenzék semmi módon nem fogja türni Tisza István belügyminiszterségét s a szabadelvü párt egy frakcziója is nagyon ellenszenvesnek találja a Tiszák bevonulását a miniszteriumba.

Az első áldozat.

Bécs, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Ma délben itt az a hir terjedt el, hogy Szilágyi Dezső nem lesz tagja az uj kabinetnek.

A kormány uj elnöke.

Budapest, nov. 11. (A „Sz N." er. t.) Wekerle Sándor 1848. nov. 14-én Moórott született, hol atyja Lamberg gróf gazdatiszje volt, 1859-ben a székesfejérvári főgymnáziumban kezdte a középiskolai tanulmányozást, majd Budapesten végezte a jogot. 1870-ben lépett be a pénzügyminiszteriumba, 1874-ben fogalmazóvá nevezték ki, mivel megnyilott számára a gyors haladás utja, 1881-ben osztálytanácsos, 1884-ben a miniszteri tanácsosi czimet kapta a vaskoronarenddel. Tisza Kálmán 1886-ban államtitkárrá nevezte ki, miután előbb megválasztották az országos bank igazgatójává, de amely állást el nem fogadta. A parlamentbe a bobrói kerület választotta meg. 1889-ben neveztetett ki pénzügyminiszterré a rekonstruált Tisza-kabinetbe, mely állását Szapáry alatt is megtartotta. Amint mondják, Wekerle pályáját Móricz Pál alapitotta meg. Móricz Pál ajánlotta Tiszának Wekerlét, ki elvette Molnár József zempléni főispán leányát, akinek testvére Molnár Viktor pedig nőül vette Móricz Pál leányát.

Hamis szavazás az osztrák képviselőházban.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Bécsből sürgönyzik: A képviselőház mai ülésén a távollevő lengyel képviselők szavazó lapjai is szerepeltek. Lueger azzal mentegette ezt, hogy a lengyel képviselők magok adták azt a szavazólapokat a szolgáknak. De mind a mellett uj szavazást rendez az elnök.

Lukács László sajtópere.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Debreczenből távirják. Lukács sajtópere iránt óriási az érdeklődés. Vádlott védőjével Corogun Gyula kolozsvári ügyvéddel érkezett meg. A vádat maga Cserna Vincze főügyész képviseli. Törvényt alkalmazó bizottság elnöke Iggarti törvényszéki elnök lesz. Lukács László oláhul akar nagy beszédet tartani. A „Tribuna" szerkesztője is itt van, s Lukács hiveiből egy sereg jelent meg, kiknek számára Lukács 100 belépti jegyet foglalt le.

Szabadkai bajok.

Szabadka, nov. 11. A („Sz. N." er. t.) A közigazgatási bizottság ma délelőtt elrendelte a fegyelmi vizsgálatot Skozza tüzoltó parancsnok ellen, kit azzal vádolnak, hogy a legénység felszerelésére kiutalt pénzt másra forditotta.

A berlini anarchisták.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Berlinből sürgönyzik: A rendőrség elkobozta az anarchistáknak ma első izben megjelent és 4000 példányban kinyomatott közlönyét, széttördelte a szedést, és letartóztatta a szerkesztőt, kit azonban nemsokára szabadon bocsátott. Több helyen házkutatást tartottak.

A dynamitmerénylet áldozatai.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Párisból sürgönyzik: A legutóbbi dynamit merénylet áldozatainak temetése délben nagy fénynyel ment végbe. A Notre-Dame székesegyházban tartott mise után Ricard érsek szentelte be a halottakat. A montparnassei temetőben Loubet miniszterelnök, a rendőrfőnök és a községi tanács elnöke tartottak beszédeket. Valamennyi miniszter, a kamarák stb. képviselve voltak.

Husz ember halála.

Budapest, nov. 10. (A „Sz. N" er. t.) Stockholmból sürgönyzik: Kyholon mellett tegnap nagy szerencsétlenség történt. Mialatt ugyanis egy gőzösön érkezett óriási hajtókereket kirakodni igyekeztek, a kikötői hid kettészakadt, minek következtében 20 ember a vizbe esett. Hányan fultak bele, még nem tudni.

A kolera Budapesen.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N". er. t.) Éjféltől esti 6 óráig 8 betegedés, halálozás nem történt.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Buzát ma mérsékelten kináltak, a vételkedv korlátolt, az irányzat lanyha volt és 18,000 métermázsa kelt el változatlan, helyenkint néhány krajczárral alacsonyabb árakon.

A határidő-üzletben a déli tőzsde zárlatai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre —.— pénz, —.— áru; márcz.—ápr. 7.56 pénz, 7.58 áru; tengeri szept.—okt.-re 7·64 pénz, 7.66 áru; május—juniusra 4.88 pénz, 4.89 áru; zab őszre —.— pénz, —.— áru; tavaszra (1893.) 5.56 pénz, 5.58 áru; káposzta-repcze (1893. aug.—szeptberre 11.65 pénz. —.— áru.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)

Buza őszre	7.67—7.69
Buza tav.	7.65—7.67
Zab őszre	4.88—4.90
Káposzta-repcze	5.55—5 57
Uj káp.-repcze 1893. aug—szept.	11.70—11.75

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) Zsiráru üzlettelen. Szilvában szilárdabb irányzat mellett élénk volt az üzlet. Effektiv boszniai szilva 120 darabos 19.64 forinton, 100 darabos áru 22.32 forinton, 85 darabos 23.87—24.10 forinton, boszniai 120 darabos 19.86 forinton, 100 darabos 22.98 forinton 85 darabos 24 77 frton szerb szokványáru 19.86 forinton, 100 darabos 22.77 frton kelt. Szilvaiz üzlettelen. — Szesz: Csendes. Szesz nyers osztalékolt $13^7/_8$—$14^1/_8$ frton, élesztő szesz osztalékolt 17.75—18.25 forinton, szesz finomitott 51.75—52.— frton 100 liter százalékonkint.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." er. t.) A tőzsde hangulata ma határozottan kedvező volt. A nemzetközi értékek árfolyamaira jó hatással voltak a kedvező külföldi hirek. Különösen a két hitelrészvény és a magyar aranyjáradék emelkedett és kelt élénken. A közlekedési értékek ellenben stagnáltak. A helyi piacz nyugodt volt. A valuták változatlanok.

Budapest, nov. 11. (A „Sz. N." e. t.) Utótőzsde: Osztr. hitelr. 313.60—313.—70 magyar ált. hitelrészvény 360.00—360.25 osztr. magy. államv. 292.87—293.00, 4% m. aranyj. 112.77—112.80.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, nov. 11. (A „Szeg. N." er. táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendü: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli

sulyban). —.41—.42 kr. 2. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) —.——. krig. 3. Fiatal nehéz (pkint 320 klgron felüli sulyban. 44.—4450. krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban. 44.50—45. krig) Fiatal könnyü (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 45.——46.— krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronkint 280 kgron felüli sulyban) 41.——42. 7. krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban 43.—.—43.50 krig. Könnyü (pkint 220 krig terjedő sulyban) 45.50—44.— kr. III. Romániai: Nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban —— kr. Közép (páronkint 250—320 klgron felüli sulyban) ——— kr. Könnyü (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) ——— kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): Nehéz (pkint 240 klgron felüli sulyban) ——— kr. Könnyü (páronkint 240 kgrig terjedő sulyban) ——— kr. — V. Szerbiai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 42.50—44.— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 42.50—43.50 krig. Könnyü (pkint 220 klgig terjedő sulyban, 42.——43.— krig. — Sertéslétszám. 1892. nov. 9-én volt készlet 120,226 drb, 1892. november hó 10-én fölhajtatott 1740 drb, 1892. november hó 10-én elszállittatott 3724 drb, 1892. nov. hó 12-én maradt készletben 118,242 drb. A hizott sertés üzletirányzata: Változatlan.

REGÉNYCSARNOK.

A szenteskedő.

30 Irta:

Graviere Karolina.

— Hát mi?

— Ah, kedves Lievin ur, az ember nem élhet öt évig egy helyütt anélkül, hogy barátokat ne szerezne. Én sokszor fogok a jó kolostornénikre gondolni, kik engem fölneveltek. Irénre, Sebestyénre és önre!

— Ha miattam fáj kegyednek az elmenetel, ugy e nehézségen könnyen segithetünk — maradjon itt.

Izabella mind mélyebben süté le szemeit.

— Itt maradni, — szólt — és micsoda minőségben.

— A háznak asszonyra van szüksége, régóta érzem ezt és az ön jelenléte teljesen bebizonyitotta ezt. Én öregszem s nem lehetek mindenütt jelen. Megcsalnak, meglopnak s kijátszanak. Sebestyén csak ugy ér valamit, ha valaki vezeti; és én jelenlegi állapotomban folyton ápolást igénylek. Kegyed mind azzal bir, ami kell: jó fejjel, jó kézzel, kegyed háziasszony és ápolónő, becsületes és részvétteljes! . . . Én fölajánlom kegyednek . . .

A paraszt lassan beszélt, és minden szavát hangsulyozta. Amit Sebestyénről mondott, az uj gondolat irányt adott Izabellának, melyre már régen térnie kellett volna, mint azt most fájdalmasan érezte, azonban egy kissé mégis elkésett.

Arcza egészen nyugodt volt, egyetlen ideg sem mozdult meg azon. Sokkal helyesebbnek tartotta, bevárni az eseményeket, semmint elhamarkodva reményleni.

— Én fölajánlom kegyednek gazdaságom vezetését és oly dijazást adok, amelyet óhajt.

A ravasz leány elfojtotta visszatetszését és mozgásba hozta tartalékát, mely őt oly sok győzelemhez vezette már: két köny vált el a lecsukott szempilláktól és folyt végig szelid arczán.

Nagyon jól tudta, hogy nehéz állásokat sokkal könnyebb oldalról venni be, mintha szembe támadják azokat.

— Ön gazdasszonyává akarna tenni engemet, kedves jó Lievin ur, és ez igazi nagylelkűség öntől egy szegény árvával szemben; ajánlata bizalmának és becsülésének biztositéka, de fájdalom, közelebbi megfontolás után be fogja látni, hogy én e tisztet el nem vállalhatom, mely különben oly jól esik lelkemnek.

— Miért?

— Mit mondanának felőlem? És hogy álljak én, mint leány, fia mellé? Mindenki megkérdezhetné talán, hogy minő joggal lakom e házban. Igaz, ön azt mondaná, hogy a házba asszony kell, de ezen asszonynak az ön menyének, Sebestyén feleségének kell lennie . . . Irén! Ő épen oly jól tudná vezetni a házat, és senki sem beszélhetne rosszat.

— Az átkozott wallon leány, — kiáltott fel dühösen Lievin ur. Hisz csak nem gondol arra, hogy itt e házban kényelmessé tehesse magát,

— Nem is gondol ő arra, de fia gondol rá. Ő szeretne visszahuzódni a dologtól és nyugalmat élvezni, de az addig lehetetlen, még Sebestyén meg nem nősül, legjobb mód, megnősitni őt, ráhagyni a ház vezetését. Ha ráhagyna mindent, akkor akadálytalanul élhetne, saját akarata szerint.

— És mi az ördögöt csináljak az akaratommal?

— Akkor aztán kivihetné tervét és választhatna magának gazdasszonyt . . . barátnét . . . aki vidám kedélyével és gondoskodásával boldogithatná öreg napjait. Egy meny jelenléte a házban elhallgattatná a gonosz nyelveket. Flandriában van még sok szeretetreméltóbb és résztvevőbb Izabella, mint a minő én vagyok.

— De kegyed ápol és kényeztet engem egy hónap óta, kegyedhez vagyok szokva, szólt siránkozólag az öreg.

— Nagyon sajnálom, de indokomat fölfoghatja. En az egész szomszédság beszédtárgyává lennék, azt mondanák, hogy Sebestyén nejének természetes helyét elfoglaltam és ő maga, ha látná itt parancsolni azt mondaná, hogy elzárom az utját.

— És ha Sebestyén maga kérné kegyedet az itt maradásra? Mit tenne akkor? — kezdé Lievin atyus, ki gondolataiba volt merülve és a kandalló tüzét piszkálta.

— Akkor . . . ha meglennék győződve arról, hogy az önök boldogságához hozzájárulhatok . . . akkor tultenném magamat mindenen, — válaszolt habozva — és azon czélzattal, hogy kitalálja azt az eszközt, mit Lievin atyus alkalmazni akart az ő megtartására.

— Akkor hát minden jól van, — válaszolt az öreg vidáman! Meg fogja látni, hogy én nem szoktam fukarkodni barátságommal.

(Folyt. köv.)

Vizállás.

	— nov. 10. Méter. 0 felett	0 alatt	— nov. 11. Méter 0 felett	0 alat
M.-Sziget . .	0·60	—	0·60	—
Szatmár . .	0·45	—	0·42	—
Tokaj . . .	0·30	—	0·20	—
Szolnok . .	0·96	—	0·77	—
Szeged . .	1.40	—	1·20	—
T.-Becse . .	1·05	—	0·87	—
Csongrád . .	0·95	—	0·70	—
Gyoma . .	1·17	—	1·06	—
Námény . .	—	0·02	0·01	—
Arad . . .	—	0·89	—	0.92

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.
Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Vasuti menetrend.

Szeged—Zenta—Ó-Becsei vonal.

a) Szeged—Zenta—Ó-Becse.

		V. v. I. II. III.	V. v. I. II. III.
Szeged rókus	indulás	4.10	2.00
Röszke	„	4.36	2.26
Kamarás erdő 107. sz. őrh.	„	—	2.40
Horgos	„	5.09	2.55
Martonos	„	5.30	3.16
Ó-Kanizsa	„	5.59	3.45
Adorján	„	6.24	4.08
Zenta	érkezik	6.50	4,34
	indul	8.04	5.04
Ada	„	8.40	5.41
Mohol	„	9.08	6.09
Bács-Petrovoszelló	„	9.28	6.28
Ó-Becse	érkezik	9.55	6.55

b) Ó-Becse—Zenta—Szeged.

		V. v. I. II .III.	V. v. I. II. III.
Ó-Becse	indulás	5.10	2.35
Bács-Petrovoszelló	„	5.39	3.03
Mohol	„	6.11	3.35
Ada	„	6.26	3.51
Zenta	érkezés	7.00	4.25
	indulás	7.30	5 25
Adorján	„	7.57	5.55
Ó-Kanizsa	„	8.33	6.36
Martonos	„	8 47	6.54
Horgos	„	9.11	7.24
Kamarás erdő 107. sz. őrh.	„	9.16	7.38
Röszke	„	9.29	7 45
Szeged rókus	érkezik	9.53	8.09

Szeged—Budapesti vonal:

a) Szeged—Budapest.

		Sz. v. I. II. III.	V. v. II. III.	Gy. v. I. II.	Sz. v. I. II. III.	Keleti expressz	Sz. v. II. III.
Szeged	ind.	1.32	5.50	9.57	3.05	7.13	5.40
Dorosma	„	1.48	6.07	—	3.22		11.02
Szatymaz	„	2.04	6.26	—	3.38		11.20
Kistelek	„	2.34	6.58	10.31	4.03		
Félegyháza	„	3.08	7 46	11.01	4.57		
Kecskemét	„	5.52	8.41	11.27	5.41		
Nagykőrös	„	4.19	9.08	11.43	6.10		
Czegléd	érk.	4.42	9.37	12.00	6.32		
„	ind.	4.56	10.00	12.05	6.47		
Kőbánya	„	5.55	12.10	1.10	8.35		
Budapest	érk.	6.10	12.30	1.20	8.50	10.27	
Zsolna	„	6.25		—			
Bécs	„	6.15		8.58	7 06	3.16	

közlekedik minden hétfőn.

b) Budapest—Szeged.

		Sz. v. I. II. III.	Sz. v. II. III.	Gy. v. I. II.	III. II. I. A. ZS	Keleti exszp	Sz. v. I. II.
Ind. Bécs		11.00		9.10	9.15	9.06	
„ Zsolna				—	6.15	2.55	
Budapest	ind.	8.25	12.25	2.35	6.30		
Kőbánya	„	8.42	12.50	2.46	6.56		
Czegléd	érk.	10.25	2.51	3.50	8.51		
„	ind.	10.35	3.00	3.56	9.06		
Nagykőrös	„	11.03	3.32	4.14	9.36		
Kecskemét	„	11.34	4.05	4.31	10.05		
Félegyháza	„	12.18	5.02	4.57	10.51		
Kistelek	„	12.57	5.44	5.24	11.34		
Szatymaz	„	1.17	6.21		11.57		
Dorosma	„	1.31	6.40		12.12		
Szeged	érk.	1.46	6.51	5.56	12.28	5.12	

Közlekedik minden szombaton

Nyilttér.

Lágy, fehér bőrt

ifjukori arczszint biztosan nyerhető,

szeplők

okvetlen eloszolnak, ha a Bergmann és társától Drezdában készült

Bergmann-féle Liliomtej-szappan

mindennap használtatik. 1 darab ára 50 kr.

Kapható: Barcsay Károly, dr. Hibay György, Vajda Imre és társa és Bokor A., Szántó József urak gyógyszertárában.

A KOLERA

járvány alkalmával a

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

hazánk ezen kitünő szénsavtartalmu dus savanyuvizünket, mely számos előkelő budapesti orvostanár urak által javalva van, mint asztali vizet **óvszerül** a nagyérdemü közönségnek a legmelegebben ajánljuk 754-*-6

a forrás igazgatóság.

Kapható minden gyógyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőben.

Ma, szombaton november hó 12-én

a „Fiuméhoz“

czimzett kávéházban

nagy zene-estélyt

tart

Murka Gáspár

zenekara

Jó italokról s pontos kiszolgálásról gondoskodva lesz.

Beléptidij nincs.

860-1 Tisztelettel

Szende Adolf,
kávés.

Holnap, vasárnap november 13-án szokásos

TÁNCZ-ESTÉLY

megtartatik.

Üzlet eladás.

Jó forgalmu

tőzsde, italárusitási- és füszerüzlet

családi körülmények miatt,

azonnal eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában. 866-1-1

Ma, szombaton f. hó 12-én

„Korona kávéházban“

THEA-ESTÉLY

rendeztetik, ez alkalommal

Farkas József zenekara

játszik.

Melyre t. cz. közönséget meghivja

Sichermann József,
kávés.

684-1

Egy

bécsi gyáriraktár

keres egy intelligens

finom körökben ismeretes személyiséget aquisiteurnek Szeged és vidéke részére.

Szives ajánlatok „jövedelmező kereset“ jel alatt intézendők a Szegedt Napló kiadóhivatalához. 862-1

Szülők figyelmébe!

Egy középkereskedelmi iskolai tanuló

2–3

fiu- vagy leánygyermek mellé

toljes ellátásért

tanitónak

ajánlkozik.

Czime megtudható lapunk kiadóhivatalában. 854-3-3

244/1892. kgy. szám. 857-3-3

Hirdetés.

Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának folyó évi novemher havi rendszerinti közgyülésének a hatóság kebelében üresedésben levő, részben üresedésben jövő következő végleges minőségü állások fognak választás utján betölteni; u. m:

egy számtiszti állás 600 frt évi fizetés és 60 frt átalány,

esetleg üresedésbe jövő egy segédszámtiszti állás 550 frt évi fizetés és 50 frt átalány,

egy külterületi birósági kézbesitői állás 400 frt fizetés és 200 frt lótartási átalány,

két belterületi adóvégrehajtói állás egyenként 400 frt fizetés és 40 frt átalány, végül

egy belterületi adókézbesitői állás 300 frt évi fizetés és 30 frt átalány élvezetével.

Fölhivatnak tehát mindazok, kik a kitüntetett javadalmazáson felül szabályszerü szolgálati évek eltelte után még a tiszti nyugdijalapban való részesedésre is jogosultságot nyujtó fent elősorolt állások közül a számtiszti, vagy segédszámtiszti állások egyikét elnyerni óhajtják miszerint az 1883. I. t.-cz. 17 §-a által, mig a külterületi birósági kézbesitői, belterületi adóvégrehajtói vagy belterületi adókézbesitői állásért folyamodók a hivatkozott törvényczikk 19. §-ával előirt minősitettségüket (négy gymnásiális vagy reáltanodai, vagy polgári iskolai négy osztálynak szabályszerü végzése) igazoló, valamint egyéb okmányokkal is felszerelt pályázati kérvényüket f. é. november hó 19-ének d. u. 5 óráját a főispáni hivatalba (városi szépépület I. emelet) annyival inkább is benyujtsák, mert a netán később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1892. évi október hó 26-án tartott rendszerinti közgyülésében.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

20,351/1892. szám. 858-3-2

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város adóhivatala által ezennel közhirré tétetik, miszerint a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak f. évi október hó 19-én 73,094. sz. a. kibocsájtott körrendeletével *az 1893. évre eszközlendő adóösszeirás foganatositása elrendeltetett.* Fölhivatnak tehát ezuttal *minden kivétel nélkül az összes háztulajdonosok* — még az állami házadómentességben részesültek is — kiknek házában bérbeadott lakrészek vannak, hogy az általuk élvezett *házbérjövedelmeikről szóló vallomásaikat* a városi bérházban lévő *városi adóhivatali* helyiségben, ahol a szükséges vallomási iv nyomtatványokat nyerendik, az alább következő rendelkezése figyelembe vétele mellett *f. 1892. évi november hó 30-ig* annyival is inkább benyujtsák, mert ellenkező esetben a lent körülirt eljárás fog ellenük alkalmaztatni.

A háztulajdonos vagy a háznak állandó haszonélvezője a házbérbevallást meghatalmazott által is eszközölheti; házbér eltitkolás esetén azonban az adómegrövidités miatti felelősség a háztulajdonost terheli. Ha több a tulajdonos, a vallomást valamennyinek vagy álk taluk a végre különösen felhatalmazottnak kell aláirni és a vallomás helyességéért valamennyi felelős.

A lakbérek minden épületnél, lakosztálynál vagy egyes lakrészeknél *minden levonás nélkül ugy vallandók be, amint azok tényleg megköttettek*; tehát a szorosabb értelemben vett lakbéreken kivül a mellékjérulékok is — hol ily czimen fizetés történik, — bevallandók. Butorzat vagy kert használatával bérbeadott épületek vagy lakrészek bérjövedelme szintén levonás nélkül bevallandó, minthogy az ezek használatára eső bérösszeg hivatalból lesz leszámitva.

A lakbérlők magán a bérvallomási iven bizonyitják a vallomás helyességét, nevöknek az illető rovatba bejegyzése által.

Az a házbirtokos, ki a bevallási ivet annak kitöltése előtt, azaz mielőtt abba a bérösszeg bejegyeztetett volna, a bérlővel aláiratja, annyiszor büntettetik 100 frttal, ahány bérlőnél azt elkövette.

Ha a *házbirtokos és lakbérlő közötti egyetértésből szándékosan követtetett el az adóztatás kijátszása* és ez által a kincstár megröviditése, *mindkét fél a megröviditésnek kitett összeg háromszoros megfizetésével bőntettetik,* mely alól a bérlő csak azon esetben mentetik fel, ha a törvény ezen megszegését 15 nap alatt ő maga jelenti fel a pénzügyigazgatóságnak.

Végül mindazon háztulajdonosok, akik házbérjövedelmi vallomásaikat *a kilüzött határidő alatt benyujtani elmulasztanák,* — ezen mulasztásukért adójuknak hivatalbóli megállapitása mellett — az 1883. évi 44. t.-czikk 15. és 101. §§-ai értelmében, *1 frttól 50 frtig terjedhető birsággal* fognak büntettetni s ezen felül a házbérjövedelmi vallomás beszerzése, vagy annak hiányai iránti pótlása végett *elrendelendő helyszini szemle költségeit* is viselni tartoznak.

Szegeden, 1892. november hó 7-én.

Dr. Fodor Károly,
adóügyi tanácsnok.

KATHREINER-FÉLE Kneipp-maláta kávé.

Csak ezen védjegygyel valódi. Utánzás tilos.

Fölülmulhatlan pótkávé. Mindenütt kapható.

Csakis a viálghirü CZIGARETTAPAPIROST használjátok.

Les Derniéres Cartouches jegygyel BRAUNTSEIN FRÊRES párisi gyárából, 65., Bouevard Exemans

Ezen gyártmány a papiripar diadala és a czigarettapapiros eszményképe.

288-25-14

Ezen czigarettapapiros és czigarettahüvely gyári raktára:

Bécs I., Schottenring 25.

Valódi franczia „LES DERNIÉRES CARTOUCHES“ czigaretta-papirunk, valamint a valódi franczia czigaretta-hüvelyeink a „Les Derniéres Cartouches“ papirból Szegeden és környékén minden noringbergi nagykereskedésben, ugyszintén az összes magy. kir. dohánytőzsdékben kaphatók.

Az igen t. olvasóközönséghez!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy **könyv- és zenemü-kereskedésemet** egy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő **magyar, német, franczia és angol**

kölcsön-könyvtárral

kibővitettem.

Havi olvasási dij 60 kr.

A n. é. közönség szives pártfogását kérem tisztelettel

Gömöri Lajos.

Könyv- és zenemü-kereskedése és kölcsön-könyvtára.

SZEGEDEN,
Kárász-utcza 10. szám, Gál-ház. 648-*-4

Szegeden 1892. Nyomatott a kiadó Bába Sándor könynvyomdájában.